

Тарасъ Шевченко.

На 25-й февруари т. г. навсѣкждѣ изъ Русия празнуваха 100-годишнината отъ рождението на голѣмия малоруски поетъ — Тарасъ Шевченко.

Тоя празникъ не мина незабѣлѣзано и у насъ: дадоха се бѣлѣжки изъ нѣкои вѣстници и списания за живота и работата на тоя бѣлѣжитъ човѣкъ.

Защото съ своитѣ стихове той е много повлиялъ и върху работата на мнозина наши стари поети.

Шевченко се родилъ на 25 февруари 1814 год. въ едно село изъ Киевската губерния. Въ това врѣме земята била въ рѣцѣтъ на нѣколко само гоѣми чифликчии, които владѣли цѣли села, селянитѣ били длѣжни да работятъ за господаря. Това е било тѣй нареченото крѣпостничество, а самитѣ селени — крѣпостници. Баштата на Тараса е билъ крѣпостникъ-робъ.

Малкиятъ Тарасъ растналъ на полето: бродилъ по горитѣ, низинитѣ; обичалъ да се откъсне отъ другаритѣ си и да отива въ степта, а оттамъ да гледа на далечнитѣ синѣещи планини и да мисли. И не единъ пжтъ си е задавалъ въпроса: — А какво ли има тамъ, задъ планинитѣ? Може би има желѣзни стълпове, които подпиратъ небето!... Рѣшилъ той и трѣгва една сутрина рано, стига